

PĀ•R VETCHĀ•CH "4" O MILOVĀ•NĀ•...

Ā•Etrtek, 10 Ā•ervenec 2014

PĀ•vabná mladiĀ•ká Francouzka navštivila New York. PrávĀ• v den, kdy jí vypršelo vízum, zjistila, Ā•e je bez penĀ•z. Byla v zoufalém postavení, protoĀ•e nemĀ•la peníze na zpáteĀ•ní cestu, a tu potkala statného námoĀ•níka, který ji uĀ•inil lákavou nabídku: "Moje loĀ• odjíĀ•dí dnes veĀ•er. Já vás propašuji na loĀ•, ukryji vás, seĀ•enu matraci, díky a budu vás zásobovat potravinami. Nebude vás to stát nic jiného, neĀ• trochu lásky."

Dívka po dlouhém váhání svolila a námoĀ•ník dostal svému slibu. Propašoval ji na loĀ• a ukryl v podpalubí. Dvakrát dennĀ• ji nosil do skrýše stravu, potĀ•šil se s ní a zase odešel. Dny ubíhaly a ubíhaly, pomalu se mĀ•nily v mĀ•síce a moĀ•ná by to trvalo i déle, kdyby si pozorný kapitán nepovšiml námoĀ•níka a jeho podivného chování. Potají ho sledoval, kdyĀ• do podpalubí odnášel dívce jídlo, poĀ•kal si, aĀ• odešel, pak našel skrýš a Ā•ádal od dívky vysvĀ•tlení. Ta mu s plá•em Ā•ekla všechno. "Hm," pokýval hlavou kapitán, "išikovně vymyšleno. Ale pokládám za svou povinnost vám oznámit, sleĀ•no, Ā•e tohle je pĀ•evozní pramice, která pendluje mezi New Yorkem a Richmondem." Léto, hory, krásné poĀ•así. BaĀ•a ráno vychází z koliby a vidí, jak mladý sportovec dĀ•lá kliky pĀ•ed kolibou. PĀ•ijde k nĀ•mu a povídá: "UĀ• som v Ā•ivote videl všeliĀ•o, al nĀ•komu pri jebaĀ•ce Ā•enu ukradli..." U manĀ•elĀ• ve stĀ•edních letech pĀ•istane na zahradĀ• létající talíĀ•. Vyleze ufounskej, ale pĀ•ijatelĀ• vypadající pár, a tak je ti lidi pozvou domĀ•, Ā•e udĀ•lají mejdan. A kdyĀ• uĀ• jsou trochu v náladě chlapy napadne, Ā•e by si mohli zkusit trochu rozšíĀ•it obzory a prohodit si manĀ•elky. UdĀ•lají to, Ā•enská si odve ufouna do loĀ•nice, tam se svlíknou, ona si ufouna znechucenĀ• prohlíĀ•í a myslí si: "Takovej malinkej..." JenĀ•e ufoun trochu zakrouť ušima, a hned mu povyroste. A ještĀ•, a ještĀ•... Nastaví tu správnou velikost a pak si s Ā•enskou uĀ•ívá aĀ• do rána. Ráno, kdyĀ• ufouni odletĀ•j, tak Ā•enská celá rĀ•Ā•ová Ā•míká manĀ•elovi: "Já to mĀ•la nádherný! A co ty?" A on na to: "No teda, já ti Ā•eknu, za moc to nestálo. ÚplnĀ• stejný jako obyĀ•ejnĀ• a navíc mnĀ• celou dobu hroznĀ• kroutil uši..." Matka má tĀ•i dcery a všechny jsou ještĀ• panny. Všechny tĀ•i mají svatbu krátce po sobĀ•. ProtoĀ•e se jejich matka trochu obává, jak si poradí s prvním sexuálníím záĀ•itkem, Ā•ekne jim, aby poslaly pohled ze svatební cesty a nĀ•jakým diskrétním zpĀ•sobem sex popsaly.

První dcera poslala pohled z Havajských ostrovĀ•. Bylo nĀ•m napsáno jen NESCAFÉ. Matka nejdĀ•ív nechápala, ale pak bĀ•Ā•ela do kuchynĀ•, vzala NESCAFÉ a Ā•etla: DOBRÉ DO POSLEDNÍ KAPKY. Trochu se zaĀ•ervenala, ale byla spokojená. PĀ•išel druhý pohled z Miami. OpĀ•t krátká zpráva: BENSON and HADGES. Matka jde a nejde otcovi cigarety, kde je napsáno... EXTRA DLOUHÉ, KING SIZE. OpĀ•t se zaĀ•ervenala, a byla spokojená.

Po mĀ•síci pĀ•išla tĀ•etí pohlednice od nejmladší dcery. Na pohlednici bylo roztĀ•eseným písmem napsáno BRITISH AIRWAYS. Matka bĀ•Ā•ela najít prospekt letecké společnosti a Ā•te: TĀ•IKRÁT DENNĀ•, 7 DNI V TÝDNU, VŠEMI CESTAMI! Karel a JindřĀ•mich byli po celý Ā•ivot pĀ•tĀ•eli. KdyĀ• se pĀ•ehoupil pĀ•es šedesátka dohodu, Ā•e aĀ• jeden z nich zemĀ•me, vrátí se na zem Ā•míci tomu druhému, jak to vypadá na onom svĀ•tĀ•. O pár let sloĀ• Jindru infarkt. Za týden slyší Karel v noci známý hlas: "Karle vstávej!"

"To jseš ty, Jindro?"

"Jo, jsem to já. PĀ•išel jsem ti Ā•íct, Ā•e posmrtný Ā•ivot je super vĀ•c. PoĀ•ád si sexuálnĀ• uĀ•ívám, spousta pĀ•vĀ•bec mĀ• to neunavuje a nevysiluje!"

"Sakra, to zní dobĀ•me. Nikdy bych si nemyslel, Ā•e Nebe je takové."

"Ale já nejsem v Nebi, Karle."

"CoĀ•e, ty jsi v Pekle?"

"Ne, ani v Pekle, reinkarnace. Jsem králík!" Krásná mladá Ā•ena pĀ•išla k zubaĀ•m. Na první pohled bylo vidĀ•, má pĀ•íšerný strach.

"Tak se uklidnĀ•te paní, uvidíte, Ā•e to nĀ•jak pĀ•jde," promluvil vlídnĀ• lékáĀ•m.

"Vám se to Ā•ekne. Víte, Ā•e bych snad radši rodila, neĀ• si nechala vrtat ten bolavý zub?"

"Tak si to v klidu rozmyslete paní, abych vĀ•dĀ•l, jak mám to kĀ•eslo naštelovat." RodiĀ•e najdou v synovĀ• pokojí tašku; v níĀ• jsou biĀ•íky, pouta, Ā•metĀ•zy a dalši sadomasochistické pomĀ•cky.

A matka se ptá otce: "Karle, co s ním budeme dĀ•lat?"

A otec na to: "No, mlátit ho asi nemá smysl..." Jde sliĀ•ná dĀ•va lesem a vidí dĀ•deĀ•ka, jak má nohu v paĀ•ezu a nemĀ• ven a jde dál. DĀ•deĀ•ek na ní zavolá: "KdyĀ• mi pomĀ•Ā•eš, splním ti tĀ•mí pĀ•mání."

Tak se otoĀ•í, pomĀ•Ā•e mu, a chce za to vilu na Bahamách, u nĀ•ho Porsche a alespoĀ• 20 miliónĀ• dolarĀ• na kontĀ•.

DĀ•deĀ•ek mavne rukou a Ā•e vše je splnĀ•no... KdyĀ• uĀ• odchází, Ā•ekne dĀ•deĀ•ek: "Prosím tĀ•, já sem uĀ• nevyrznu jsem si alespoĀ• 20 let a udĀ•lal jsem tĀ• tak bohatou, nemohla bys to pro mĀ• udĀ•lat?"

DĀ•va se zamyslí a na konec souhlasí.

KdyĀ• uĀ• je po všem, dĀ•deĀ•ek se ji ptá: "A kolik je ti vlastnĀ• let?"

Ona odpoví: "25". "A to ještĀ• vĀ•Ā•míš na kouzelné dĀ•deĀ•ky?" SdĀ•luje paní Lenka své záĀ•itky kamarád JanĀ•: "Ty, Jano, u nás na sídlišti otevĀ•eli nový masážní salón - a je tam jeden prima mladý masér. Ten mĀ• vĀ•d chytne jednou rukou za zápĀ•stí, druhou pod Ā•adrem a masíruje, masíruje, pak se vĀ•dycky cítím jako znovuzrozená."

Jana se diví: "To je nĀ•jaké divné, ukáĀ•eš mi jak?"

Lenka pĀ•edvídá a Ā•míká: "Máš pravdu, kdyĀ• mĀ• chytne jednou rukou za zápĀ•stí a druhou pod Ā•adrem, Ā•ím mĀ• vlastnĀ• masíruje?" Profesor biologie v první roĀ•níku gymnázia vyvolá studentku. "Tak, sleĀ•no Poláková, Ā•eknĀ•te nám, která Ā•ást lidského tĀ•la dokáĀ•e šestkrát zvĀ•tšit svĀ•j objem a za jakých okolností?"

Poláková vstane a Ā•ekne: "Pane profesore, je mi z vaši nevkusné otázky velmivelmiveli trapnĀ• a vzhledem k mému vĀ•ku si budu na takovéto otázky stĀ•Ā•ovat!" Nato si celá rudá sedla.

Profesor pokýval hlavou a vyvolal Vránovou.

"O•ní zorní•ka, pane profesore." Odpov•d•la Vránová zp•sobn•.

"Správn•," •ekl profesor a oto•il se zpátky na Polákovou, "a vám, sle•no, musím sd•lit t•mi podstatné v•ci. Za prvé, neumíte látku, za druhé, myslíte na zvlá•tní v•ci, a za t•etí, budete v budoucnu velmivelmivelmi zklamána."

hezký víkend p•ejekudl@nka